

РЕШЕНИЕ

№ 7417

гр. София, 09.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 09.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова-Десподска

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **7112** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, във вр. с чл. 145 -178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ образувано е по жалба на Б. Д. Н., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица]2 срещу решение № 2153-21-95 от 25.06.2020 г. на Директора на Териториално поделение С.-град на НОИ, с което е потвърдено разпореждане № [ЕГН]/250/31.01.2020 г. на длъжностно лице по Пенсионно осигуряване, с което на основание чл. 68 и чл. 696, ал.1 от КСО е постановен отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт и потвърденото с него разпореждане, като счита, че същите са постановени в разрез с материалноправните разпоредби на КСО, при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, несъответствие с целта на закона. Сочи се, че административният орган неправилно е тълкувал и приложил материалноправните разпоредби на КСО. Счита, че необосновано не му е бил зачетен стажът за периода от 14.12.1981 г. до 31.08.1986 г. и от 01.09.1986 г. до 31.12.1989 г., като първа категория труд, положен в Държавна фирма "Стомана" П., правоприменик на С. „Л." П., на длъжност „фрезист ЦРСО", „машинен шлосер". Позовава се на т. 4, б. "в" от Правилника за категоризиране на труда при пенсиониране - ПКТП /отм./, съгласно която от първа категория е трудът на работници и инженерно-технически работници до началник на район обособено производство, началник строителен обект и технически ръководител/ включително от

фирмата "М.", П. "К." и други организации за времето, когато извършват ремонт, монтаж, строителство, реконструкция и модернизация в производствата, цеховете и заводите на фирмата "К." и фирмата "Стомана", включена в раздел първи. Жалбоподателят сочи, че като машинен шлосер в цех за ремонт на сменово оборудване - ЦРСО е ремонтирал металургично оборудване за производство на стомана към електростоманодобивен цех. По изложените съображения отправеното до съда искане за отмяна на оспорения административен акт и потвърденото с него разпореждания.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява лично и не се представлява.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ С.-град, в съдебно заседание чрез процесуален представител оспорва подадената жалба и моли същата да бъде отхвърлена, като неоснователна. Депозирани са писмени бележки, в подкрепа на доводите за законосъобразност на акта. Претендира разноси по делото.

Софийска градска прокуратура, не изразяват становище по жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 70 състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Лисва спор по фактите по делото, като от доказателства се установява, че Б. Н., е подал на 11.08.2016 г. заявление за отпускане на лична пенсия, като по същото е постановен от пенсионния орган отказ, тъй като жалбоподателят не отговарял на условието за сбор от осигурителен стаж и възраст - 100. Към заявлението била представена и Трудова книжка № 8476/24.12.1981 г., където надлежно е описан и заверен осигурителният му стаж при осигурителя С. „Л." П. на различни длъжности.

С Разпореждане № [ЕГН]/72/27.09.2016 г. целият осигурителен стаж за периода 14.12.1981 г. - 13.05.1991 г., вписан в трудова книжка № 8476/24.12.1981 г. издаден от С. "Л.", [населено място] е зачетен от втора категория труд по т. 66е от ПКТП, тъй като не попада в обсега на т. 5а и т. 6и от Правилника. Срещу посоченото разпореждане Н. е подал възражение вх. № 1013-21-655/30.11.2016 г., като е поискал стажът за посочения период да му бъде зачетен от първа категория труд на основание т. 6и, подг. „б" ПКТП като машинен шлосер в цех за сменно оборудване.

На 28.02.2017 г. било издадено разпореждане № [ЕГН], с което на жалбоподателят е отказано периодът от 14.12.1981 г. до 13.05.1991 г., вписан в Трудова книжка № 8476/24.12.1981 г., да бъде признат за първа категория труд, тъй като не попадал в обсега на т. 6и, буква "б" от ПКТП.

Със Заявление вх. № 2113-21-10230/27.11.2019 г. Б.Н. е поискал да му бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. Към заявлението съгласно чл. 2 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж /НПОС/ са приложени изискуемите документи, удостоверяващи осигурителен стаж и осигурителен доход, между които и Трудова книжка № 8476/24.12.1981 г. и удостоверение обр. УП-15 с изх. № АС-1137#1/25.10.2013 г., изд. от [фирма] в несъстоятелност [населено място].

От направения запис в трудовата книжка, е видно, че от 14.12.1981 г. до 01.09.1986 г. /4 год. 08 мес. и 17 дни/ Н. е работил на длъжност „фрезист" в ЦРСО, за периода от 01.09.1986 г. до 31.12.1989 г. / 03 год. 04 мес. и 00 дни/ е заемал длъжност „машинен шлосер" в ЦРСО, а от 01.01.1990 г. до 13.05.1991 г. /01 год. 04 мес. и 12 дни/ е работил на длъжност „майстор бригадир".

С разпореждане № [ЕГН]/250/31.01.2020 г. целият осигурителен стаж, вписан в

Трудова книжка № 8476/24.12.1981 г., изд. от С. „Л.“ [населено място], за периода от 14.12.1981 г. до 13.05.1991 г. е зачетен от втора категория труд по т. 8в, буква "а" ПКТП, тъй като посочените длъжности не попадат в обхвата на Раздел първи от Правилника за категоризиране на труда при пенсиониране /ПКТП отм./.

Оспореното в настоящото производство разпореждане на длъжностното лице по пенсионно осигуряване, с което на основание чл. 68 и чл. 696, ал.1 от КСО е постановен отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст е било обжалвано от страна на Б.Н. с жалба вх. № 1012-21-565/17.03.2020 г., въз основа на която е постановено Решение № 2153-21-95 от 25.06.2020 г. на Директора на Териториално поделение С.-град на НОИ, с което същата е отхвърлена като неоснователна и е потвърдено обжалваното разпореждане на ръководителя на по пенсионно осигуряване.

В хода на процеса и с оглед разпределената от съда с определението от 04.01.2021 г. доказателствена тежест между страните по делото от страна на ответника по реда на чл. 193 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК е оспорена истинността на Трудова книжка № 8476 от 24.11.1981 г., в частта ѝ на вписаното на стр. 12, а именно предложението за зачитане на първа категория труд на стаж в С. „Л.“ – [населено място], относно неговата истинност, като в тази и с оглед заявеното от жалбоподателя, че ще се ползва от оспорените документи е открито производството по оспорването им и на основание чл. 192, ал.3 от ГПК е разпределена доказателствената тежест, като съдът е указал, че в тежест на ответника е да установи неистинността му.

С оглед така откритото производство и разпределената доказателствена тежест, от страна на ответника е ангажирана съдебно – графологична експертиза, приета от съда, като компетентно и безпристрастно изготвена и като неоспорена от страните по делото. От заключението на вещо лице се установява, че двата кръгли печата, положени на стр. 12 и стр. 13 в Трудовата книжка № 8476 издадена на 24.12.1981 г. на името на Б.Н., с упоменат в нея личен паспорт са положени с два различни печата. Положените два подписа на стр. 12 и стр. 13 в трудовата книжка са положени от две различни лица.

Предвид изложеното и с оглед проведеното доказване на неистинността на записа на стр. 12 направен в ТК на Б.Н. относно категорията труда на стажа в С. „Л.“, съдът приема, че същият като неистински, не следва да бъде кредитиран, като доказателство по делото.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд- София-град направи следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срока, от лице с правен интерес от оспорване, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно нейната основателност.

По същество на спора:

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а проверява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Обжалваното решение на директора на ТП на НОИ – [населено място]-град и разпореждането издадено от длъжностно лице по ПО, са издадени от компетентен орган в рамките на материалната компетентност на органа, в

установената форма, като са спазени административнопроизводствените правила, регламентирани с разпоредбите на КСО и АПК и същите съдържат фактически и правни основания съгласно чл. 59, ал. 2 от АПК, при липса на допуснати съществени нарушения на административно производствените правила при издаването му. Освен това, оспореното решение не противоречи на материалноправните разпоредби и съответства на целта на закона.

По отношение основния спорен по делото въпрос, а именно съответствието на решението с материалният закон съдът намира следното:

Спорът по делото е правен и е концентриран върху въпроса дали са условията за признаване на първа категория труд по т. 4, б. "в" от ПКТП /отм./ за периода от 14.12.1981 г. до 31.08.1986 г. и от 01.09.1986 г. до 31.12.1989 г., положен от Б.Н. в Държавна фирма "Стомана" П., правопреемник на С. „Л." П., на длъжност „фрезист ЦРСО“ и „машинен шлосер“ и оттам отговаря ли на условията на чл.68 от КСО и чл. 69б, ал. 1 от КСО за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст от първа категория труд или трудът положен от Б.Н. попада в хипотезата на т. 8в, б. „а" от ПКТП /отм./.

Съгласно разпоредбата на чл. 69б ал. 1 от КСО, в приложимата редакция, лицата, които са работили 10 години при условията на първа категория труд, могат да се пенсионират, ако са: 1. навършили възраст до 31 декември 2015 г. 47 години и 8 месеца за жените и 52 години и 8 месеца за мъжете и имат сбор от осигурителен стаж и възраст 94 за жените и 100 за мъжете; 2. от 31 декември 2015 г. възрастта по т. 1 се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година с по 2 месеца за мъжете и с по 4 месеца за жените до достигане на 55 годишна възраст.

Съгл. разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от НПОС, стажът се установява с трудови, служебни и осигурителни книжки, с документ по утвърден образец, издаден от осигурителя, с данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, а видно от разпоредбата на ал. 3 на същия член, документите по ал. 1 се издават въз основа на изплащателните ведомости, други разходооправдателни документи и договори за възлагане на труд.

От първа категория труд по т. 4а, буква „в“ от отменения Правилник за категоризиране на труда при пенсиониране (ПКТП), е положеният такъв от работници и инженерно-технически работници до началник на район (обособено производство, началник строителен обект и технически ръководител) включително от Фирмата "М.", П. "К." и други организации за времето, когато извършват ремонт, монтаж, строителство, реконструкция и модернизация в производствата, цеховете и заводите на Фирмата "К." и Фирмата "Стомана", включени в раздел първи.

Материалноправната разпоредба на т. 8в, б. „а" от ПКТП /отм./, предвижда от втора категория труд да се числи, трудът на работещите до ръководител (директор) включително във Фирмата "Стомана" от следните поделения (предприятие, производство, цех) без включените в I категория, помощно-обслужващия персонал и работещите в планово-икономическите отдели: Ч.; Мартеново; Електростоманодобивно; Сортопрокатно, Листопрокатно; Стан 1040 (Цех за стоманени топки); Термокалибровъчен; Леярен; Ковашко-пресов; Ремонтно-монтажен и механичен цех към Ремонтно-механично производство; Т.; Комплексна автоматизация на производствените процеси; Електроснабдяване; Електроремонтен; Предприятие за разделяне на въздуха; Ремонтно-строителен; За ремонт на сменното оборудване; жп транспорт; Автотранспорт; Лаборатория за прахо-газов контрол; Цех за водоснабдяване; Централна фирмена лаборатория; Цех за производство на стоки за

народно потребление.

Критерият за определяне на категорията труд е длъжността да попада в обхвата на изброените в ПКТП длъжности, за които е признато, че трудът на лицата е положен при условията на първа респ. втора категория.

В настоящия случай от представените по делото доказателства, както правилно е отбелязъл и административният орган са налице данни, че жалбоподателят е работил в цех за ремонт на сменно оборудване поради което попада в хипотезата на т. 8в, б. „а“ от ПКТП /отм./ и положеният от него труд за периода от 14.12.1981 г. до 13.05.1991 г. при С. „Л.“ [населено място], обосновано е зачетен от втора категория труд по т. 8в, буква „а“ ПКТП

Неоснователни са въведените в жалбата твърдения, че с оглед записа направен в трудовата книжка, положеният от Б.Н. труд следва да се числи, като такъв от първа категория труд, съобразно т. 4а, буква „в“ от ПКТП /отм./. Това е така, тъй като в настоящото съдебно производство, предвид направеното оспорване по реда на чл. 193 от ГПК на записа на стр. 12 вписан в представената трудова книжка и приетото от съда, че вписване е неистинско, жалбоподателят не проведе каквото и да е друго доказване, че през процесните периоди 14.12.1981 г. до 31.08.1986 г. и от 01.09.1986 г. до 31.12.1989 г., е полагал труд при първа категория в Държавна фирма "Стомана" П., правопреемник на С. „Л.“ П., на длъжност „фрезист ЦРСО“ и „машинен шлосер“. Липсват доказателства ангажирани от жалбоподателя, че извършваната от последния работа е извършвана в цех на фирма „Стомана“, за да бъдат приложени условията на труд от първа категория.

С оглед на изложеното съдът, намира, че жалбоподателят не притежава необходимия 10 годишен при условията на първа категория труд, поради което административният орган материално законосъобразно му е отказал пенсиониране по привилегированите условия на чл. 69б, ал. 2 от КСО. Не се установи и за същия да са налице и предпоставките на чл. 68, ал.1 и ал. 2 от КСО за право на пенсия за осигурителен стаж и възраст.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение и потвърденото с него разпореждане са законосъобразни, като издадени от компетентен орган, при спазване на административнопроизводствените правила в съответствие с материалния закон и с неговата цел.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което и на основание чл. 78 ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, предвид фактическата и правна сложност на делото жалбоподателят следва да му заплати юрисконсултско възнаграждение в минимален размер - 100 лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 70 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. Д. Н., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица]2 срещу решение № 2153-21-95 от 25.06.2020 г. на Директора на Териториално поделение С.-град на НОИ, с което е потвърдено разпореждане № [ЕГН]/250/31.01.2020 г. на длъжностно лице по Пенсионно осигуряване, с което на

основание чл. 68 и чл. 69б, ал.1 от КСО е постановен отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст.

ОСЪЖДА Б. Д. Н., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица]2 да заплати на ТП на НОИ – С.-град разноски по делото в размер на 100 /сто/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: